

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ค
บทคัดย่อภาษาไทย	๔
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๕
สารบัญตาราง	ฉบับ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
ขอบเขตการศึกษา	2
ขอบเขตประชากร	3
นิยามศัพท์	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา	16
ประชากรการศึกษา	16
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	16
การเก็บรวบรวมข้อมูล	19
การวิเคราะห์ข้อมูล	20
บทที่ 4 ผลการศึกษา	21
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	36
สรุปผลการศึกษา	36
อภิปรายผลการศึกษา	38
ข้อเสนอแนะ	41
เอกสารอ้างอิง	43
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก ตัวอย่างแบบสอบถาม	50

ภาคผนวก ๖ รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ ประวัติผู้เขียน	57
	58

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	ข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วย	22
2	เหตุผลของผู้ป่วยในการนำเด็กมาที่คณะทันตแพทยศาสตร์	24
3	จำนวนและร้อยละของผู้ป่วยที่มีความรู้สึกกับอาหารที่ก่อให้เกิดโรคฟันผุในระดับต่าง ๆ	25
4	จำนวนและร้อยละของผู้ป่วยที่มีความรู้สึกกับอาหารที่ก่อให้เกิดโรคฟันผุในเด็ก	26
5	จำนวนและร้อยละของผู้ป่วยที่มีความรู้สึกกับอาหารที่ไม่ก่อให้เกิดโรคฟันผุในเด็ก	28
6	จำนวนและร้อยละของระดับคะแนนทัศนคติของผู้ป่วยเกี่ยวกับอาหารที่ก่อให้เกิดโรคฟันผุ	29
7	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับทัศนคติของผู้ป่วยเกี่ยวกับอาหารที่ก่อให้เกิดโรคฟันผุในเด็ก	30
8	จำนวนและร้อยละของระดับปฏิบัติของผู้ป่วยเกี่ยวกับอาหารที่ก่อให้เกิดโรคฟันผุในเด็ก	32
9	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการปฏิบัติของผู้ป่วยเกี่ยวกับอาหารที่ก่อให้เกิดโรคฟันผุในเด็ก	33

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาโรคพันธุ์ในพันธุ์น้ำนมของเด็กไทยเป็นปัญหาที่ซัดเจนมากนาน แม้ว่ากระทรวงสาธารณสุขจะได้พยายามทุ่มเททรัพยากรและแรงงานเพื่อแก้ปัญหาแล้วก็ตาม แต่ก็ยังไม่สามารถเอาชนะได้ จากการสำรวจทันตสุขภาพครั้งล่าสุดในปี พ.ศ. 2537 พบว่าเด็กที่มีอายุ 3 ปี ซึ่งเพิ่งมีพันธุ์น้ำนมเข้าครรภ์ในปาก เป็นโรคพันธุ์ไปแล้วถึงร้อยละ 61.7 โดยมีพันธุ์เฉลี่ยคนละ 3 - 4 ชิ้น เมื่อเด็กอายุ 6 ปี จำนวนเด็กที่มีพันธุ์น้ำนมพุ่งเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 85.1 โดยมีพันธุ์เฉลี่ยเพิ่มคนละประมาณ 5-6 ชิ้น พันธุ์ส่วนใหญ่ยังไม่ได้รับการรักษา เมื่อเบริกยนเทียนระบุว่างรุงเหพมหานคร เขตเมือง และเขตชนบท พบร่วงเด็กอายุ 3 ปีในเขตชนบทมีแนวโน้มพันธุ์เพิ่มสูงขึ้น ตามแนวที่พันธุ์พบมากที่สุด ได้แก่ พันธุ์น้ำบันรองลงมาได้แก่พันธุ์กล่าวบ่บงอกถึงพฤติกรรมการเลี้ยงคุบ้างอย่างที่ไม่เหมาะสม เช่น การดูดนมขวดและนอนหลับขณะดูดขวดนม โดยเฉพาะอย่างยิ่งนมชนิดหวาน การเติมน้ำตาลในนมและอาหารให้เด็กการให้นมมือเด็กแก่เด็กที่อายุเกิน 1 ปี การให้เด็กกินน้ำอัดลมและขนมกรอบ ตั้งแต่อายุไม่ถึง 1 ปี (สุวิภา อนันต์ธนสวัสดิ์, 2535) และการอมลูกอมเป็นประจำของเด็ก (พรทิพย์ ภู่พัฒนกุล, 2536) โดยพฤติกรรมเหล่านี้จะส่งเสริมให้มีพันธุ์พันธุ์น้ำบันได้ง่าย เพราะจะสัมผัสกับน้ำตาลหรือกรดเป็นเวลานาน (สุวิภา อนันต์ธนสวัสดิ์, 2535)

การที่เด็กในวัยก่อนเรียนมีอัตราของโรคพันธุ์สูงขึ้น จะส่งผลทำให้เกิดการสูญเสียพันธุ์น้ำนมไปก่อนเวลาอันสมควร พันธุ์น้ำนมมีความสำคัญต่อเด็กวัยนี้เป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากมีความสำคัญต่อการเจริญเติบโตของใบหน้า ช่วยให้ฟันแทะเจริญเติบโต ได้ตามปกติขึ้นในตำแหน่งที่ถูกต้อง (Mink, 1965) หากเด็กสูญเสียฟันก่อนกำหนดจะทำให้ไม่มีฟันเคี้ยวอาหารหรือเคี้ยวอาหารไม่ลุะเอียด โดยจะส่งผลต่อภาวะโภชนาการ และมีผลกระทบต่อการเจริญเติบโตของเด็ก (จุฑามาศ เรียบร้อย, 2537) โดยน้ำหนักเด็กจะลดลงตามจำนวนฟันพุที่เพิ่มขึ้น (จิรสันต์ ไฟบูลย์เกษมสุทธิ์, 2525) และนอกจากนี้ปัญหาพันธุ์ยังนำไปสู่ปัญหาการติดเชื้อในเด็กอายุ 0-5 ปี เนื่องจากมีการสะสมของเชื้อโรคในช่องปากของเด็กที่ขาด